

ENTÉRATE

MUVEIROS DE PALABRAS

**RÍGARRAS,
QUERINHEA**

**CEIP Rebordáns
Curso 2010/11**

**Equipa de Dinamización da Lingua Galega
<http://edu.xunta.es/centros/ceipderebordans/>**

SUMARIO

Sumario. Editorial	0
Retratos dos nenos/nenas de Infantil.....	1
Sámos a buscar auga.....	2
Realizamos moitos experimentos.....	3
Os nenos/as de Infantil xa sabemos.....	4
Poemario de 2º.....	5
Letras Galegas 2011. Lois Pereiro.....	6
Os nenos/as de 2º a Álvaro Cunqueiro.....	7
Recompilación de refráns (2º ciclo).....	8
O sapo e o raposo.....	9
Unha contorna, un camiño, unha experiencia.....	10
125 anos da Ponte Internacional.....	12
CompARTE a paz. As Meninas.....	13
O peixiño viaxeiro (cómic).....	14
Seres Mitolóxicos Galegos.....	16
Os de 5º. Os reporteiros dicharacheiros.....	17
Visita de Diana Gonçalves.....	18
Aula de Inglés.....	19
Contiños de Auga.....	20
Día de Rosalía de Castro.....	22
A importancia da auga.....	24
Resumo de actividades realizadas dende a Biblioteca.....	contracuberta

EDITORIAL

Xa tes nas túas mans un novo número de ENTÉRATE, a nosa revista, que como sabes, pretende compilar traballos e experiencias desenvolvidas ao longo do curso. Unha mostra de "pequenas" obras: poesías, contos, comics, artigos, debuxos... feitos por todo o alumnado do centro.

Este ano atoparás en ENTÉRATE moitos artigos relacionados coa auga, xa que foi o proxecto que puxemos en práctica este curso.

Disfruta coa súa lectura. Disfruta das vacacións e ... disfruta da auga !!!

ASÍ NOS RETRATAMOS OS NENOS E NENAS DE 3 ANOS

MAURO

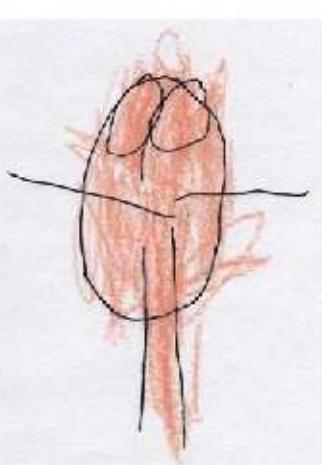
JUDY TTT

DENIS

PATRICKA

MERYEME

ANHOA

IRIS

**SAÍMOS A BUSCAR AUGA PRETO DO COLE.
E ATOPÁMOLA NO...**

Lavadiro das
Sardadiñas

Regato Requeirinho

Fonte do Lobo

Pozo Vaqueiro

Fonte do Parque

Fonte do Cole

R E A L I Z A M O S

COMPROBAMOS QUE A AUGA NON TEN SABOR, COR NIN OLOR.

TRASVASAMOS AUGA CON DIFERENTES OBXECTOS.

PESCUDAMOS QUE OBXECTOS FLOTAN E CREAMOS UN REMUÍÑO.

APRENDEMOS QUE A AUGA PODE ESTAR EN DIFERENTES ESTADOS.

CONSTRÚIMOS UN FILTRO PARA LIMPAR A AUGA.

VIMOS QUE A AUGA SE TINGUE E AS FLORES TOMAN ESA COR.

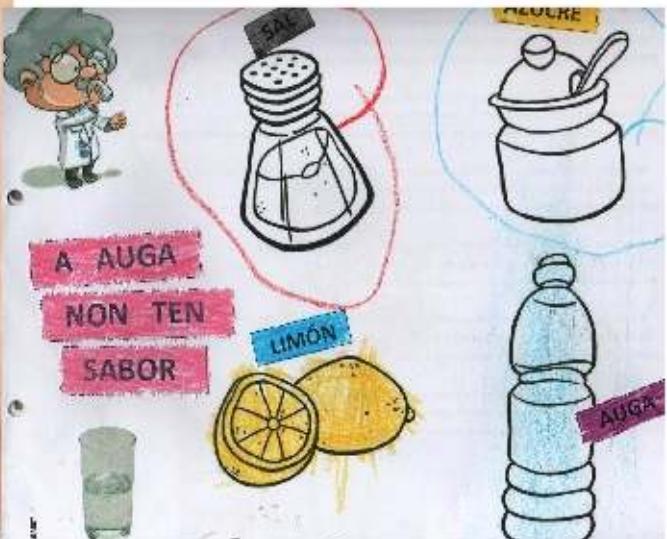
DESPOIS DE MOITO BUSCAR...

DE QUE COR É?

A AUGA NON TEN COR

OS NENOS E
AS NENAS
DE INFANTIL
XA
SABEMOS
QUE:

ULE

~~ULE~~

A AUGA
NON TEN
OLOR

A AUGA

SERVE PARA ...

FRESAR

LAVAR

RESAR

BEBER

A VIDA DE LOIS PEREIRO

Este ano o día das Letras Galegas vai dedicado a LOIS PEREIRO. Naceu en Monforte de Lemos, o 16 de Febreiro do 1.958. Os seus pais procedían de Incio(Lugo). Con Antón Patiño, X. Manuel Pereiro, Menchu Lamas e Manuel Rivas, funda a revista Loia. Na revista Loia escribiu dous poemas titulados:

"De amor e desamor" e "De amor e desamor II".

Na cidade de Madrid escribiu "Poemas para unha Loia". Tamén participou nun grupo de POP ROCK, titulado Radio Océano. Escribiu unha canción titulada "NARCISISMO". Colaborou na revista "LA NAVAL". Durante a súa estancia en Madrid consumiu aceite de Colza e púxose enfermo. Morreu na cidade da Coruña, o 4 de maio no ano 1996 con 38 anos. Foi soterrado en Incio.

O seu epitafio foi: "Cuspideme enriba cando pasedes por diante do lugar onde eu repouso enviándome unha mensaxe de vida e de furia necesaria".

De:Andrea,Yoli e Sandra.

@S nenos de 2º

A ÁLVARO CUNQUEIRO...

Os nenos xogan ós ollos,
as mozas xogan á risa.
Outono cedo de gaitas.

Elena

Amor de auga lixeira;
no vento porei este lume
novo.

As vistas lles viron no río
cambiar.

Ana

Só queda un pequenijo,
as letras van de amor.

Catro, cinco, seis
gueivotas.

Roberto

As letras van de amor,
amor de auga lixeira
nas pontas fírias dos dedos.

Daniel

Unha, dúas, tres, a lancha.
Nas pontas fírias dos dedos.
Abonda con dicir que eran as
sombrais e as anterias.

Diana

No meio do río cambiaron as
vistas,
eran catro amoras grandes.
Outono cedo de gaitas.

Alexia

No niño novo do vento
hai unha pomba dourada.
Quen puidera namorala,
meu amigo!

Canta ao luar e o mencer
en frauta de verde olivo.
Quen puidera namorala,
meu amigo!

Ten ars de frol recente,
Cousas de recén casada.
Quen puidera namorala,
Meu amigo!

Tamén ten sombra de sombra,
andar primeiro de río.
Quen puidera namorala,
meu amigo!

"Cantiga Nova que se
chama Ribeira"

Abonda dicir que eran ela e
o seu tempo
moceiro de ledas choivas,
No vento porei este meu
lume novo.

Raquel

As mozas xogan á risa
por oír unha rula dicir de
amor.

Abonda con dicir que eran
sombrais.

Noelia

Era o tempo,
No vento porei este meu
lume novo,
non de frecha, de hasta nin
dardo.

Brais Rocha

Por oír unha rula dicir de
amor,
meu amigo é
amor de auga frolida.

Jose Antonio

Unha, dúas, tres, a
lancha,
catro luces do teu sono.
Cabaleiro da pluma na
gorra.

Brais Pereira

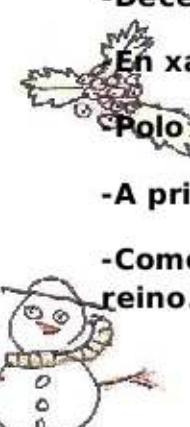
Por mirar as cerdeiras como
botan frol,
abonda con dicir que ela
nascía
na carne loira da risa.

Claudia

RECOPILACIÓN DE REFRÁNS (2º CICLO)

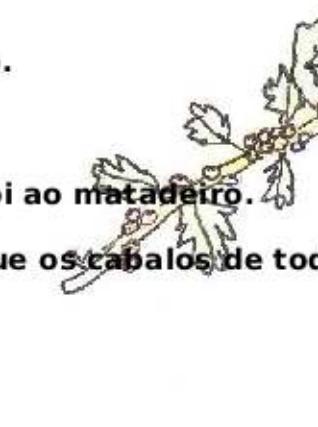
-
- En outono bota as patacas e garda cedo as vacas.
 - Moito ten que saber para os cogomelos coller.
 - Polo San Martiño mata o porco e proba o teu viño.
 - A cada porquiño lle chega o seu San Martiño.
 - A hora de outono mantén ao seu dono.

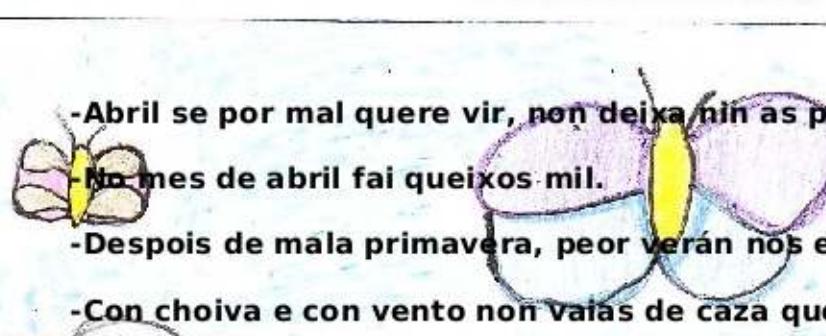
-Decembro nevado, para o trigo bo ano.

En xaneiro vive o home a carón do caldeiro.

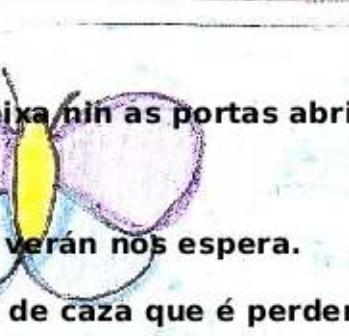
Polo San Amaro, trompos ao faiado.

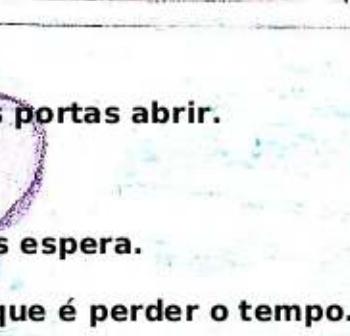
-A primavera de Xaneiro non leva ningún boi ao matadeiro.

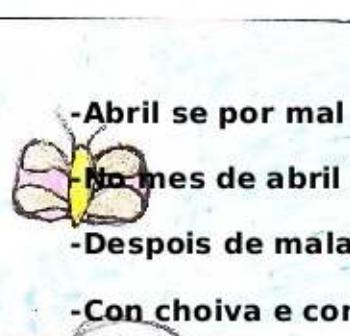
Come más pan un día de sol de febreiro que os cabalos de todo o reino.

-Abril se por mal quere vir, non deixa nin as portas abrir.

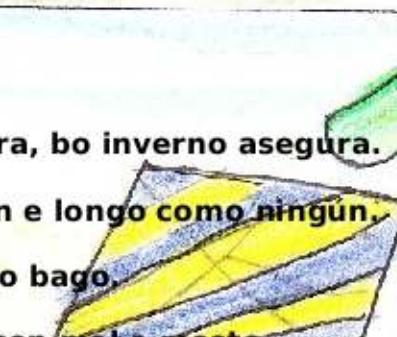
No mes de abril fai queixos mil.

-Despois de mala primavera, peor verán nos espera.

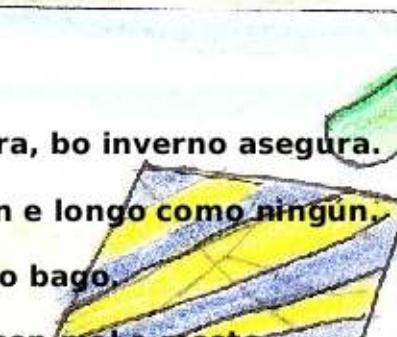
-Con choiva e con vento non valas de caza que é perder o tempo.

-San Isidro Labrador quita a auga e trae o sol.

-O verán que más dura, bo inverno asegura.

-En xuno, o día vinteún e longo como ningún.

-Polo San Iago pinta o bago.

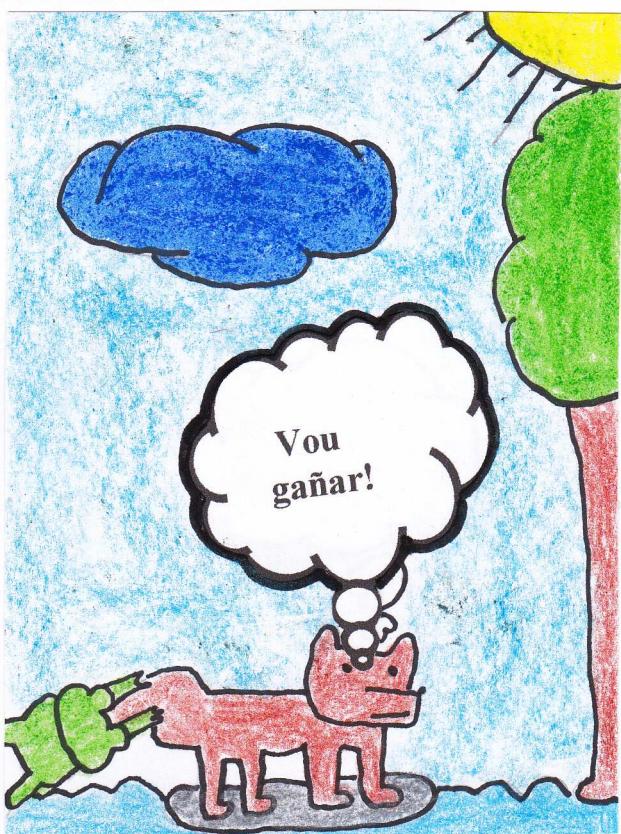
-Os rocíos de agosto son mel e mosto.

-Despois da Peregrina ven o inverno axina.

O SAPO E O RAPOSO

Un raposo e máis un sapo decidiron facer unha aposta. Consistía en ver quen era o máis rápido en cruzar un río.

Cando ían saír, o sapo agarrouse ao rabo do raposo sen que este se decatase. E alí foi agochadiño mentres o golpe corría.

Cando o raposo ía pasar o río, o sapo soltouse e dun chimpó foi parar ao outro lado.

Ao final o sapo chegou primeiro. E o raposo quedou abraiado, sen comprender o que acontecera.

UNHA CONTORNA, UN CAMINO, UNHA EXPERIENCIA.

O alumnado de infantil e primeiro ciclo, no 1º trimestre, percorremos un "tramiño" do Camiño de Santiago, convertidos en auténticos peregrinos por un día e coñecimos camiñando todo o que o tramo que pasa polas nosas parroquias nos ofrece. Moitos foron os descubrimientos que fomos quen de reflectir nuns cadernos de campo e que agora imos compartir, en parte, con vós.

Tui forma parte, xunto coas súas parroquias Rebordáns e Ribadelouro do chamado Camiño Portugués. Os peregrinos cruzan o río Miño a través da Ponte Internacional dende Valença ata Tui, e dende aquí comenzañ o tramo galego deste camiño.

Nós percorremos este dende San Bartolomé, que pertence xa a unha das nosas parroquias, Rebordáns, ata a Ponte das Febres, Ribadelouro.

Todo o que descubrimos plasmamolo no noso roteiro.

APRENDEMOS MOITO DE ARQUITECTURA POPULAR

Pequenas obras feitas por canteiros co apoio do pobo.
Podían ser de tipo relixioso ou para mellorar a vida das xentes.

IGREXAS

Temos dúas igrexas e unha capela:
a Igrexa de San Bartolomeu de Rebordáns,
a Capela da Virxe do Camiño e
a Igrexa de Santa Columba de Ribadelouro.

PETO DE ÁNIMAS

Monumentos relixiosos, dedicados ás ánimas do purgatorio.
Construídos en pedra.

CRUCEIROS

Monumentos relixiosos.
Atópanse nos cruces e beiras dos camiños e
nos adros das igrexas.

O de San Bartolomeu. Este é o máis artístico de Tui, do 1770.

LAVADOIROS

Construcción civil. Era o lugar onde se lavaba a roupa.
Adoitaban ser públicos, de uso colectivo.

PONTES

Construccións civís.
Facíanse para salvar obstáculos físicos (ríos, vales...).
Os romanos usaron os arcos por primeira vez, os construían en pedra e usaban unha masa especial: a argamasa.

POSTES QUILOMÉTRICOS DO CAMINO.

Na Idade Media existía a tradición entre os peregrinos de transportar pedras cara a Santiago e depositalas en lugares concretos do camiño. A acumulación destas pedras formaban os milladoiros. Hoxe mantense ese rito, os camiñantes depositan pequenas pedras nos postes quilométricos, estas a súa vez serán levadas por outros ata o seguinte punto.

APRENDEMOS DA NATUREZA

No noso roteiro polo Camiño Portugués, non só nos atopamos con obras feitas polos homes e mulleres, senón tamén que observamos o que a natureza nos ofrece, a nosa fermosa contorna natural. Pasamos polo Louro, por sendeiros, polo monte... Observamos e diferenciamos a vexetación propia de Galicia. Árbores e arbustos que fomos identificando ao longo do camiño.

**ANIMAMOS A TODOS E TODAS
QUE FAGADES ESTE TRAMO.
É MOI FERMOZO E ESTA CHEO DE
HISTORIA E DE HISTORIAS!!**

25 DE MARZO DE 2011: 125 ANOS DA PONTE INTERNACIONAL TUI-VALENÇA

Hoxe en día os galegos e portugueses imos dun país a outro sen ningún tipo de barreira.

Pero hasta hai pouco esto non era así. A entrada a Portugal facíase cruzando o río nos vellos transbordadores.

A iniciativa de construír a Ponte Internacional de Tui xurdiu como consecuencia dunha Real Orde de Isabel II, pola cal se fixo un estudo do enlace das líñas de ferrocarriles españolas cas portuguesas.

Deseñouno e enxeñeiro Pelayo Mancebo e a firma belga Braine-le -Compte foi a adjudicataria das obras.

Os gastos repartíronse a medias entre España e Portugal convertíndose así en propiedade dos dous países.

A Ponte rematouse no 1884 pero a súa inauguración realizouse o 25 de marzo de 1886. Ese día era chuvioso e á inauguración asistiron 8000 persoas.

A posta en funcionamento da Ponte permitiu conectar as liñas ferroviarias galegas coas do norter de Portugal e por suposto contribuíu a mellorar a economía de Tui e Valença.

AS MENINAS

Baixo o lema CompARTE a Paz, todos los anos aproveitamos a celebración deste día para iniciar a representación da obra dun pintor relevante.

Este curso pintor homenaxeado foi o xental Diego Velázquez e "AS MENINAS" a obra elixida para ser interpretada por todo o alumnado do centro.

Os alumnos e alumnas de 5º fixemos un collage e para elaboralo realizamos os seguintes pasos:

Primeiro buscamos nas revistas as cores que podían servir para o cadro.

A continuación entre todos os cursos recortamos e pegamos no mural que tiñamos de fondo.

Cada vez ia quedando mellor.

Demos os últimos retoques e.... aquí está o resultado

compARTE A PAZ compARTE A PAZ

A INFANTA MARGARITA SAE DO CADRO.

Ola! Eu son Inés e vouvos contar a historia de como fui ao Museo do Prado en Madrid.

Eu estaba polo corredor e como cheguei ao cadro das Meninas notei que se movía. Botelle unha man e e metinme dentro del. Como entrei estaba no Palacio Real! Polo palacio fui paseando e tirando fotos e atopéame coa Infanta Margarita. Ela preguntoume:

- Quen es ti?

Eu lle dixen que víña do museo e entrara porque o cadro se movera; entón decidira tirar fotos por ali.

A infanta preguntoume:

- Por que non facemos un trato? Eu che ensino o meu palacio e tu o museo.

Eu aceptei. Ela ensinoume todo o palacio. Logo a infanta Margarita moi eu sei que ninguén se dera conta saímos. Pero o vixiante pillounos e asustouse. Entón fuximos polo corredor e o garda sogurouros. Tumos corriendo e de súpeto o garda tropezou e levou un golpe tan forte que tiveron que levalo ao hospital. Primeiro acompañei a Margarita para que se metera dentro do cadro, logo fui ao hospital. Ao vixiante xa lle estaban a dar a alta. El preguntoume:

- E a infanta?

Eu respondielle:

- Non sei de que me fala.

E o vixiante dixo:

- Sería do golpe.

Que vos parece? Se quereis observar mellor, un feito resaltante é que os "meninas" que va formando parte do

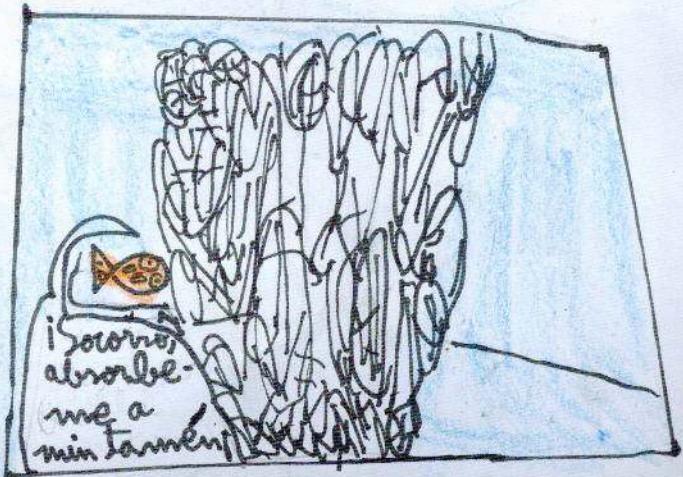
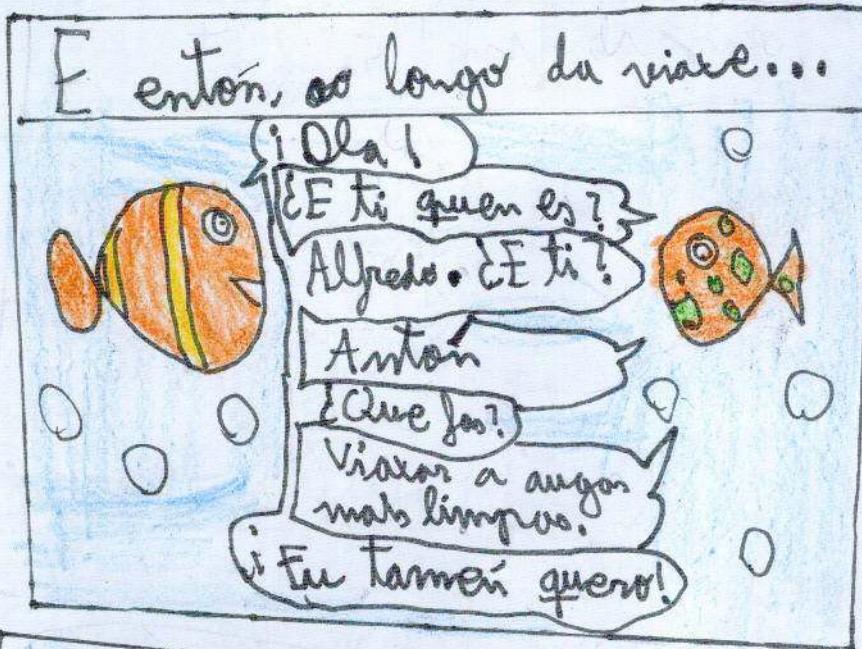
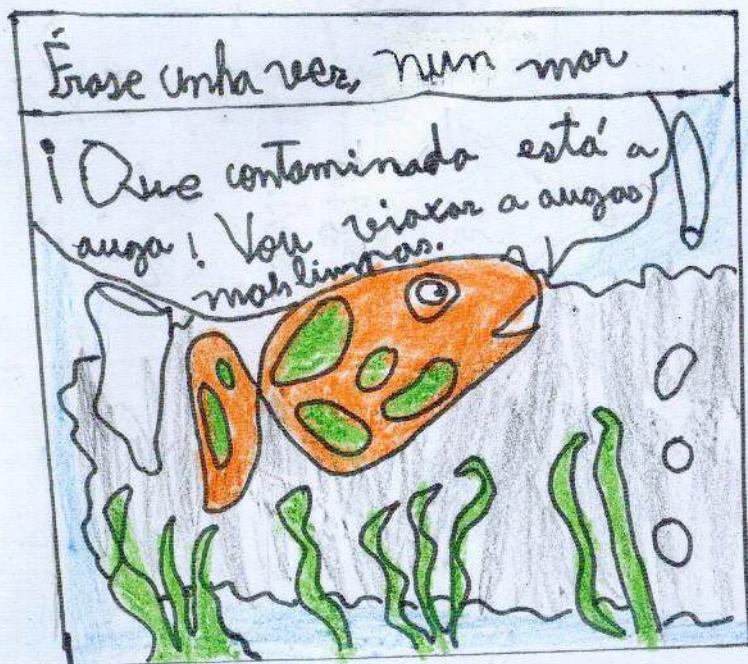
5º EP

compARTE A PAZ

compARTE A PAZ

compARTE A PAZ

O PEIXIÑO VIAXEIRO

Pero, no canto de ser absorbidos polo
riemutro...

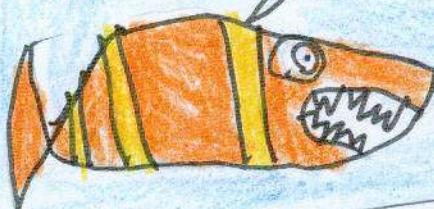
¡Aaaaaah!

¡PLAK!

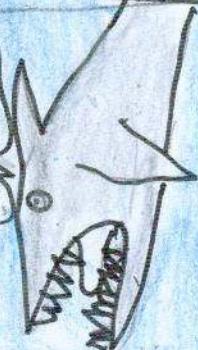
Bien polo menor avanzamos
un tramo máis na nosa viaxe.

¡Eh! ¡Pecaminos!

Mira que
espertos sois,
agora teno fome.

¡O men, un
tiburón!

¡Aaaaaah!

¡Espero! ¿E se no canto de
intentar comernos nos avan-
zaremos a augas máis
limpas?

Dixeron o
antes

E así, despois dunha longa viaxe...
¡xa chegamos!

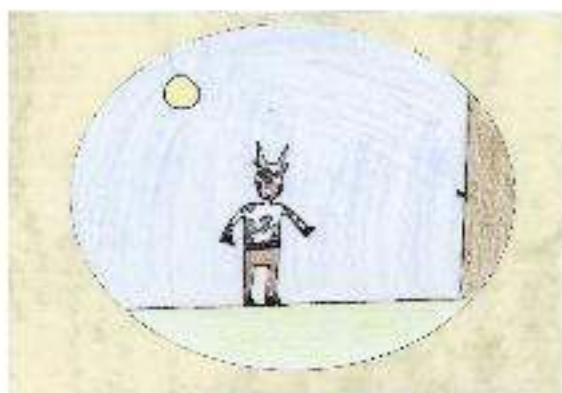

A auga está limpa.

¡VIVA!

Seres Mitolóxicos Galegos (4º De Primaria)

HOME VACA

En Mesón do Reino na Carballeda (Piñor), houbo un caso de maldición no que un mozo andou transformado en vaca cuns cornos moi grandes. Parece que ía ás portas dos fiadeiros e daba cornadas na porta, pero marchaba sen entrar.

CABRA CON PERNAS DE MULLER

Ser que de cintura para arriba era cabra e de cintura para abaxo era muller.

Contan que se lle apareceu a un mozosalteiro. Cando este casou, na súa casa, polas noites, sentían que algo andaba nas potas, tirándollas e rompéndollas.

SACAÚNTOS

É un vello cun saco ao lombo para meter nel os nenos. É un coco para asustar aos nenos que non se arreden. Suponse que é un home alto, forte e desastrado.

TÍA XOANA

Personaxe feminina que vive no faiado e que ten por misión afastar os nenos del. É un coco para asustar aos nenos. Ten o pelo branco e longo, que lle cae polo lombo. Ten a cara toda enrugada, un só ollo e un só dente. Co dente rila todo o que encontra. Deitase nunha ucha e tira con forza pola tapa para que ningúén poida abrila.

VISITA DE DIANA GONÇALVES.

O día 22 de xaneiro visitounos Diana Gonçalves para presentarnos o seu documental titulado “Mulleres da raia”.

Diana Gonçalves é unha xoven realizadora e produtora de cine que recibiu diversos premios e recoñecementos polo seu documental titulado “Mulleres da raia”. Esta obra trata sobre o “trapicheo”, unha forma de gañarse a vida pasando mercadoría dun lado a outro da fronteira, que existía entre Portugal (Valença) e España (Tui).

As mulleres protagonistas desta historia que todavía viven teñen arredor de oitenta anos. Fálannos das súas vivencias, da loita diaria e as penalidades que pasaron na fronteira para gañar algúns cartiños e así axudar ao mantemento dos seus fillos e da sua familia.

Algunhas das mulleres das que se fala no documental son:

A tudense María Piña. Ten na actualidade oitenta e sete anos. Traía desde Portugal: pan, ovos, xabón, sopa, café... e levaba para alá pescada. Por levar 50 quilos na cabeza pagábanlle 5 pts. O seu traballo “forte” foi o traslado de café cru (para que non se notase o cheiro), que cargaba no tren ata Monforte.

Inés das Dores, veciña de Valença. Ten oitenta e dous anos. Comezou a “trapichear” con once anos. Pasaba garavanzos, ovos, café, pan... Camiñaba uns oito quilómetros, a veces cargada con 25 ducias de ovos.

María Melim, de setenta e oito anos. Comezou o trapicheo aos vinte e un anos. Pasaba para Tui ovos e hortalizas e levaba para Valença ata 40 Kg. en peixe. Acadaba 50 escudos por día.

Margarida Lourenço, de oitenta e cinco anos. Comezou con estes trafegos aos 9 anos. Levaba a Tui: cebolas, allos, garavanzos, unto e tabaco; máis tarde chegou o tempo de levar café e pantalóns vaqueiros. Para Valença ía de volta con carne e peixe. Chegou a levar na cabeza ata 60 kg. de carga.

HALLOWEEN

Na clase de Inglés celebramos Halloween o mesmo día que no colexio se celebra o Samain.

O curso pasado fixemos un concurso de disfraces de Halloween, "Halloween costumes", diseñados polo alumnado do terceiro ciclo.

Neste curso o concurso foi de máscaras de Halloween, "Halloween masks", utilizando calquera técnica ou calquera tipo de material.

A gañadora foi María de 5º. María non só foi a alumna más orixinal senón tamén a más ecolóxica xa que usou material reciclado como un plato de plástico para facer a súa máscara.

Maria recibiu un agasallo de Halloween polo seu traballo. Ela di que se divertiu facendoo e que non lle levou demasiado tempo.

Na foto vemos a María posando cos diferentes traballos, todos eles expostos na aula de Inglés

A AULA DE INGLÉS

INFORMA:

CAMPAMENTOS PARA APRENDER INGLÉS DIVERTÍNDOSE

O alumnado de terceiro ciclo participou nunha xornada con profesorado e alumnado do colexio de Caldeás onde coñeceron a realidade dos campamentos para aprender Inglés a través da diversión e da integración, levados a cabo en diferentes lugares de España.

Unha alumna faloulles das súas experiencias nos campamentos, das actividades, das xogos, da convivencia e dos amigos feitos allí.

Ao final os nenos e nenas fixeron unha serie de preguntas sobre o que máis lle interesou, a comida, o tempo libre, as clases...

En xeral, o alumnado valorou positivamente a actividade e mostrouse interesado.

Na foto apreciase un momento da xornada.

CONTIÑOS DE AUGA.

QUE VIAXE!!

Era unha vez unha gotiña de auga que se chamaba Lois e vivía nun parque acuático de Tui.

Un día ocurriu algo increíble. O parque acuático inundouse. A gotiña Lois caiu nos sumidoiros. O sumidoiro era estreito, rochoso, cheiraba mal e había ratas e a Lois lle daban medo.

A gotiña deixouse levar pola corrente e despois dunha hora chegou ata a depuradora. Mentre a limpaban a gotiña daba moitas voltas ata quedar reluciente. Máis tarde chegou ao mar e alí viviu moi feliz xogando co seu novo amigo Roi que era unha raia.

Oscar 3º

O RÍO E A TROITA.

Era unha vez un río chamado Miño que pasaba por Tui. Un día o Miño contaminouse porque as persoas so facían tirar lixo nel. Morreron todos os peixes menos un que era unha troita. A troita que se chamaba Keli intentou limpar o río pero ela soa non podía.

Un día pasou unha nena e ao mirar o río sorprendeuse e marchou. Ao día seguinte volveu cos seus amigos. Colleron bolsas grandes e canoas e recollerón todo o lixo coa axuda da troita Keli. Ao final do día... xa estaba limpo!

Desde aquel día Keli e o río Miño viviron felices e pouco a pouco viñeron máis peixes a vivir naquelas augas.

Diego 3º

QUE PESADA!

Había unha vez unha gota de auga que vivía na fonte do Castiñeiriño. A fonte estaba en Paredes.

Un día unha rocha caiu enriba da fonte. A rocha tapouna e non deixaba pasar a auga. A rocha pesaba unha tonelada e media. A xente intentou levantala pero non o conseguiron. Pasou un tempo e uns homes trouxeron un taladro e romperon a rocha e a gotiña puido saír e ir a poza do Castiñeiriño.

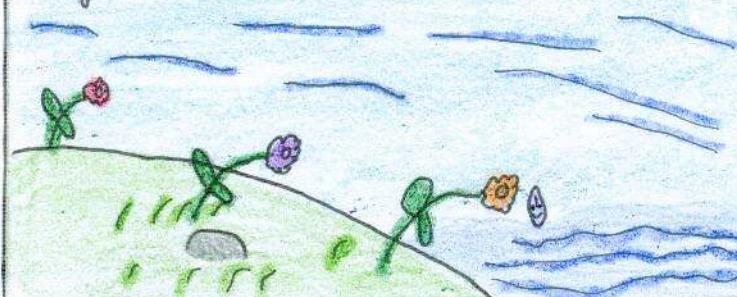
Fabián 3º

Gotina e o seu regreso ó mar

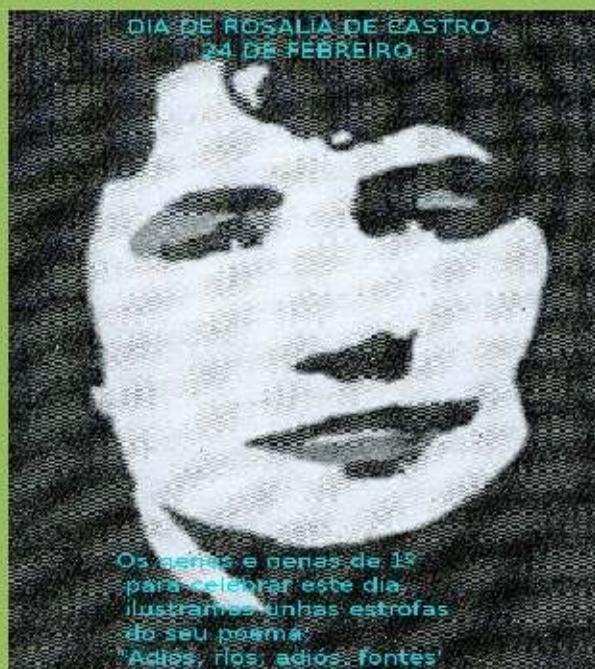
Roberto 4º

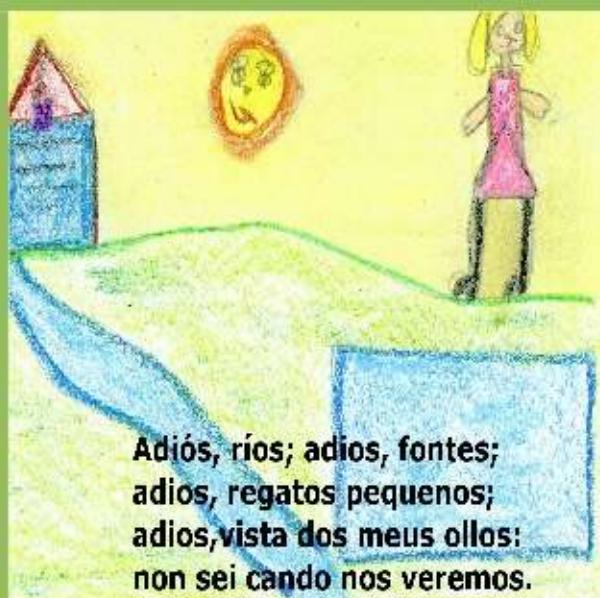
o vento soprou tan forte que Gotina chegou ó mar

DIA DE ROSALIA DE CASTRO.
24 DE FEBREIRO.

Os estrofes e penas de 19
para celebrar este dia,
ilustramos unhas estrofas
do seu poema:
"Adiós, ríos; adiós, fontes"

Adiós, ríos; adiós, fontes;
adiós, regatos pequenos;
adiós, vista dos meus ollos;
non sei cando nos veremos.

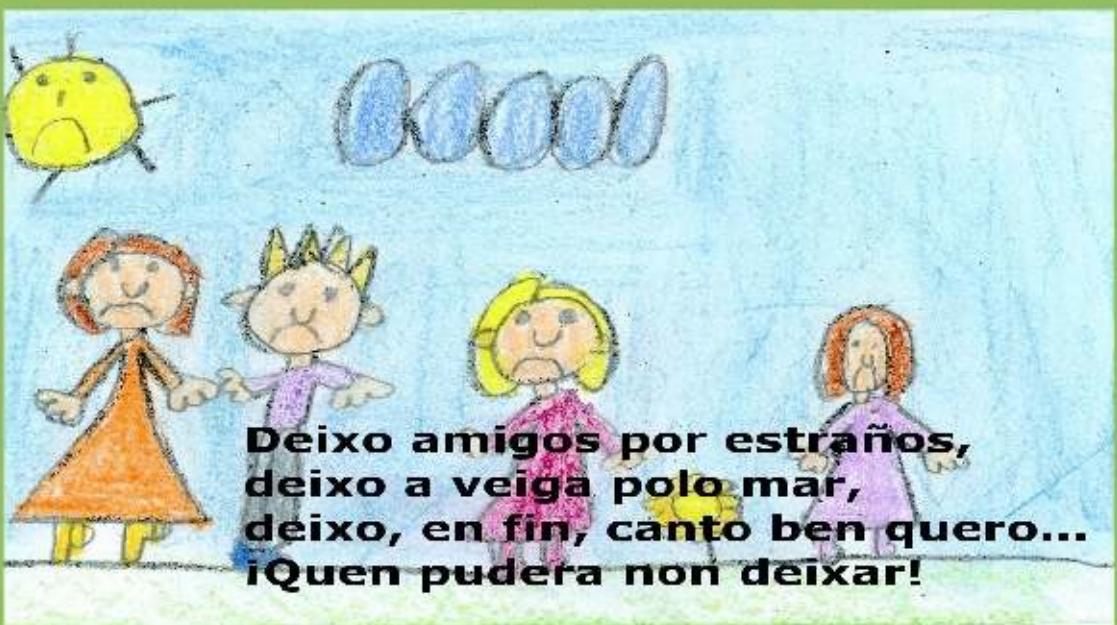
Miña terra, miña terra,
terra donde me eu criei,
hortiña que quero tanto,
figueiriñas que prantei,

prados, ríos, arboredas,
pinares que move o vento
paxariños piadores,
casiña do meu contento,

**muíño dos castañares,
noites craras de luar,
campaniñas trimbadoras,
da igrexicha do lugar,**

**Deixo amigos por estranos,
deixo a veiga polo mar,
deixo, en fin, canto ben quero...
¡Quen pudera non deixar!**

HISTORIA DA IMPORTANCIA DA AUGA.

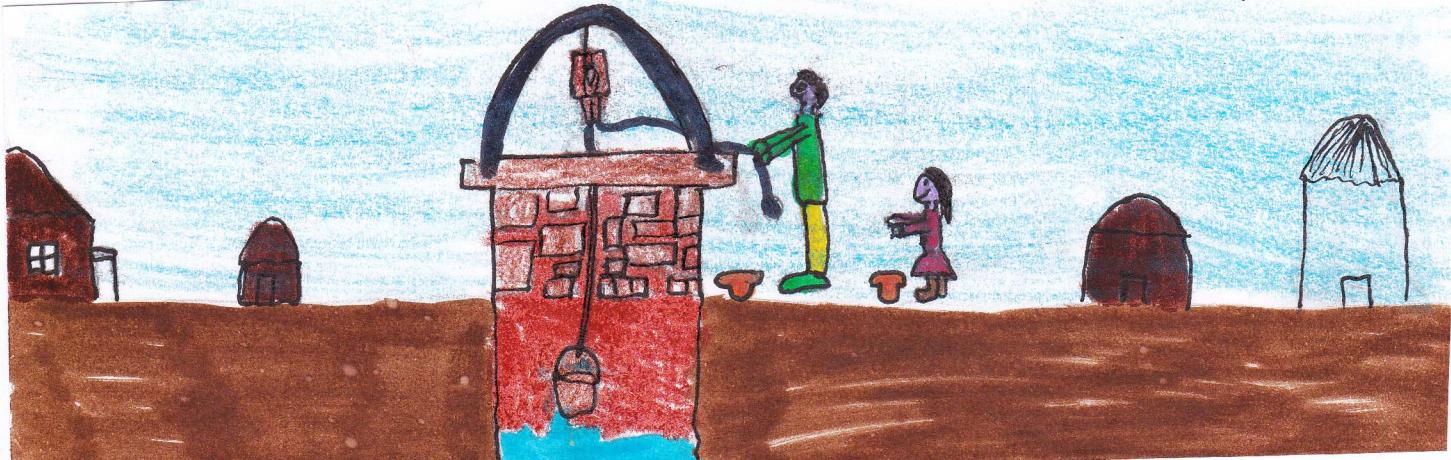
Nilo é un neno de doce anos que se da conta da importancia das cousas; así que el, en lugar de bañarse, dúchase porque sabe que é unha medida de hixiene moi boa que se pode realizar sen necesidade de gastar montóns de litros de auga.

Nilo é un neno curioso e que se interesa por todo, e non se explica por que algunas persoas teñen tanto e outras case nada. Nalgúns países pódese acadar auga tan só abrindo unha billa mentres que noutrós hai que camiñar un montón de quilómetros ata algunha lagoa ou regato para poder encher xertos de auga e transportala ás costas.

A Nilo gustaríalle remediar esta “inxusta” situación. E un día, despois de moito cavilar, decidiu poñer todo o seu empeño para levar auga a eses países. Facendo un grande esforzo tivo ocasión de facer unha viaxe a esas zonas e puido comprobar a gran necesidade que tiñan de construir, antes que nada, pozos de auga. Pero facer isto custaba moitos cartos e Nilo non tiña o suficiente así que ocorréuselle a idea de crear unha asociación para poder recaudar fondos e así poder construír todos esos pozos.

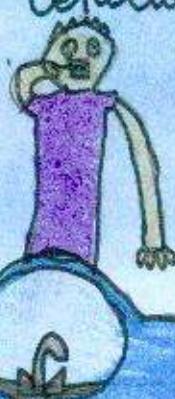
Na asociación que Nilo fundou chegaron a colaborar colexios, persoas de toda a cidade na que vivía el, e ata o concello. Grazas a isto, Nilo recaudou o suficiente para poñer en práctica o seu plan.

Cando se fixeron os pozos e se puxeron billas, a xente de alí agradeceu enormemente á cidade de Nilo a axuda recibida e, sobre todo a Nilo por ter a idea e ser quen de convencer a tanta xente. O neno sentiuse moi orgulloso despois desta gran obra porque sabía que el e a súa cidade salvaran a centos e quizais miles de persoas.

!10 FORMAS DE AFORRAR AUGA!

Pechar a billa
cando cepillas os
dentes.

Ducharse en
vez de bañarse.

Despois de
bebber pecha a
billa.

Lavar a roupa a
man.

Lavar a
louza
toda xunta
e despois
enxaglialo.

Encher a
lavadora.

Regar menos a
céspede en inverno
e outono.

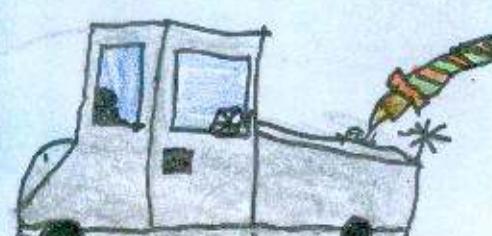
Non encher a
piscina.

Reparar a billa
cando gotea.

Lavar menos o
corbe.

RESUMO DAS ACTIVIDADES REALIZADAS DESDE A BIBLIOTECA

Maletas Vixearias

Bingo da CDU

Biblioteca Municipal

Obradoiro de Marcapáxinas

Contacontos familias

Teatro de monicreques

Festival na Residencia S. Telmo

Charlas informativas

Semana da Prensa

Lecturas para as familias

Busca de información

Poesía compartida

Lectura co Kamishibai

Contos de ti a ti

Teatro das familias

Teléf. 986 80 22 53

<https://centros.edu.xunta.es/ceipderebordans>

E-mail: ceip.rebordans@edu.xunta.es